

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

בשם החידושי הרי"ם זי"ע, שבת חול המועד הוא שבת גדול, שכל שבת נתהווה מימי החול שבת זה הוא נתהווה מימי היום טוב: ספר שיח שרפי קודש - מועדים

ויאמרו לאמר אשירה - פירוש שאמרו זה לזה לאמר, פי' שיאמרו שירה יחד בלא בחינת השתנות והפרדה עד שיהיו כאיש אחד, הגם היותם רבים, ונתכוונו יחד ועשו כן, ואמרו אשירה, לשון יחיד, כאילו הם איש אחד, שזולת זה היו אומרים נשירה: אור החיים הק'

כי גאה גאה. כי כל הגדלות שיש להנבראים הוא רק לכבודו ית'. רשע לפני שבר גאון. וצדיק כדי שיכניע עצמו ע"י שיכיר יותר חסדיו ית"ש. אבל גאות הש"ת הוא לטעם עצם הגאות כי גאה גאה. וז"ש בהשירה אמר אויב ארדוף. ומה צורך זה בהשירה. ונראה כי גם זה הי' מסייע מה שהי' לו גסות כ"כ והרחיב פיו עי"ז נשפת ברוח כו':

עוד כי גאה גאה. כי גאות הוא שגדול מאחרים. ומ"מ נמצא בו ג"כ מה שבחבירו רק שיש לו יותר. כדמיון מי שהוא חכם יותר מחבירו מ"מ חכמה מעט שלחבירו יש לו ג"כ רק שיש לו תוספות. אבל גאות הש"ת בכל נקודה ונקודה אין ערך ודמיון והוא כולו גאות וזהו כי גאה גאה: ספר שפת אמת - לפסח - תרל"א

פסח איז דער צייכין [הוא האות] מכל הימים טובים. ובו נרשם כל הימים טובים והוא היסוד מכל הימים טובים כמו שאנו אומרים זכר ליציאת מצרים ומן הפסח נוטלים על כל השנה. וכל יו"ט בבחינתו כך הוא לכל השנה: ספר בית אהרן

היוצא לנו מזה. הכלל הוא מה שאמר א"א זצוק"ל בשביעי של פסח להסתכל בעצמו ולחשוב החשבון של הללו והללו ולידע מאיזה הללו עומד. ולעשות תשובה שלימה: ספר בית אהרן

מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא. הפלא הגדול ביותר, שאם כי נאדר בקודש הוא ונורא תהלות, בכל זה מקבל הוא נחת רוח מהאדם השפל: הס"ק מסלאנים

עוד בשם ר' שלמה קארלינער זצוקלה"ה דק על דק. דוא ווילסט דינען דעם אויבערשטען דין זיך. הש"ת נקרא דק על דק. על מי שהוא דק מגסות החומריות: ספר בית אהרן - לקוטים (קמ"ו ד')

עוד בשם רש"ק דער גרעסטער יצה"ר איז אז מיא פאר געסט אז מיא איז איין בן מלך [היצר הרע הכי גדול הוא ששוכחים שאנחנו בן מלך]: ספר בית אהרן - לקוטים (קמ"ו ד')

משה תיקן להם לישראל היינו שמשה רבע"ה קבע בלבנות הישראל שיהיו יכולין לדרוש מהמועד והיינו וידבר משה את מועדי ה' אל בני"ש. היינו שמרע"ה דיבר לתוך לבות בני"ש את המועדות: (החי' הר"מ זי"ע): ספר שיח שרפי קודש - מועדים

החי' הרי"מ זי"ע הי' אומר וצועק שהיושר הוא שיאמרו אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה ולא להיות ישינים. ואמר שהי"ט הוא מעורר ישינים ומקיץ נרדמים רק לפחות ליתן את עצמו לעורר: ספר שיח שרפי קודש - מועדים

והשיאנו. יטעננו. מה יטעננו. ה' אלקינו. הצדיק הקדוש ר' ברוך זצוק"ל אמר נודה לך ה' אלקינו על שהנחלת וכו' ועל הכל ה' אלקינו אנחנו מודים לך. פי' על כל דבר אנו מודים לך עי"ז שאתה ה' אלקינו. עבור זה אנחנו מודים לך יותר מעל כל דבר. אף כאן הפשט הוא כך. והשיאנו. תטעננו. במה. ה' אלקינו. שה' יהיה אלקינו. ובמה את ברכת מועדיך. עם הברכות של מועדיך. ומזה יהיה לחיים טובים ולשלום: ספר בית אהרן

אשירה לה' כי גאה גאה וגו'. ותרגם אונקלוס ארי אתגאי על גיותניא, והיינו כי נודע מה שאומרים בשם הבעל שם טוב זצ"ל ה' צלך כמו שהצל עושה כפי פעולת האדם כן השם יתברך מתלבש כפי פעולתנו וזה שאמרו (תענית ט'). עשר בשביל שתתעשר כי על ידי זה השם יתברך נתלבש בלבוש של עשירות ומשפיע עשירות, והנה הטעם של הציווי שבעת ימים תאכל מצות לחם עני כידוע כי בליל א' דפסח בא ההארה בתוך לבות בני ישראל בלי שום אתערותא דלתתא כמו שנאמר ואת ערום ועריה רק כי לא יכלו להתמהמה כי חס ושלום נשקעו בנ' שערי טומאה רק בחמלת ה' עליהם הופיע הארה לתוך לבם והוציאם משם, ולזה נצטוינו לאכול מצות לחם עני על ידי שהיו עניים מהאור מצדם, ולכן קיימא לן דחמץ בפסח במשהו משום דלעומת זה כביכול נתלבש בלבוש של עניות ועני מקפיד אפילו על כל שהו, ובמעשרות השם יתברך כביכול נתלבש בלבוש של עשירות ועשיר אין מקפיד ולכן קיימא לן (פסחים ט'). מערים אדם על תבואתו, ומערימין על המעשרות דאז השם יתברך בלבוש עשירות ואין דרך עשיר להקפיד בזה, וזה שכתוב בים נדמה להם כגבור מלחמה זה היה מצד כי פרעה נתגאה ואמר אויב ארדוף אשיג וגו' לכן נתלבש כביכול השם יתברך לנגדו בלבוש של גבורה. וכאשר נפתח לבם לומר שירה השיגו זאת ואמרו אשירה לה' כי גאה גאה שכל גיאותו הוא על גיותניא אבל האמת אני ה' שוכן את דכה וכמו שאמרו (מגילה ל"א). בכל מקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו וכו' להחיות לב נדכאים וגו': ספר פרי צדיק לחג הפסח - אות מ"ז

אין הגליון מוגה כראוי וכדבעי - לה' הישועה

חג כשר ושמה - א כשרין און פרייליכין יו"ט

על התורה ועל העבודה

...עזי וזמרת קה ויהי לי לישועה: יש לפרש על דרך זה, דהנה מי שלא היה בצרה מעולם אינו יכול כל כך לומר שירות ותשבחות לפניו ית"ש כמו מי שהיתה לו צרה וניצול ממנה, כי הוא מרגיש יותר הישועה. וזהו עזי וזמרת קה ויהי לי לישועה, פירוש אם אדם בא לישועה מעוז ומתוקף הדינים, אזי יש בכח שכלו לומר זמירות ושירות ותשבחות לפניו ית"ש וד"ל: ספר אהבת שלום

והנה אנו אומרים בכל יו"ט. והשיאנו ה' אלקינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום. מועד הוא ל' יחוד וגם ל' זמן. וכל הברכות נכללים במועדים והכל הוא תלוי בנו לקבל הברכות. וזהו אנו מבקשים והשיאנו. היינו להטעין עלינו את ברכת מועדיך. היינו הברכות הנכללים במועדים והכל הוא תלוי בנו לקבל הברכות. וזהו אנו אומרים לחיים טובים. כשאומרים לחיים טובים נכלל בו כל הטובות. הן בגשמיות הן ברוחניות. ולשלום ג"כ כולל כל הדברים. לשמחה ולששון זה בוודאי טוב מאוד כשנשמעין ששון ושמחה בבתי ב"י: ספר בית אהרן

כאשר רצית ואמרת לברכנו. היינו כאשר היה רצון הש"ת הפשוט כשעלה ברצונו הקדוש והטהור לברוא את העולם וברא אותו. בוודאי היה רצונו ליתן ברכה לכל העולם עד בלי די כי דרכו להיטיב. והש"ת יתן לנו שנה טובה ומתוקה והעיקר הוא שכל בר ישראל יאחז במקומו לפי מה שהוא ומקומו של ישראל הוא הקב"ה שהוא נקרא מקומו של עולם וצריכים לאחוז בו. וצריך כ"א לשמור את עצמו שלא לבא לידי חימוץ בזו השנה. והש"ת ישלח רפואה למי שצריך לרפואה. ופרנסה למי שצריך פרנסה. ולחשוכי בנים יתן זרע של קיימא לעבדו בלב שלם ונפש חפצה ולא יחסר ח"ו מילדי ומזקני עמו ישראל. אלא לפרות ולרבות וירוממו קרנם ברום המעלות ויתחיל להשמע כ"ט בבתי ב"י הן ברוחניות הן בגשמיות בב"י: ספר בית אהרן

ראיתי לרב קדוש אחד שכתב הטעם שנקרא אחרון של פסח שמרמז לפסח דלעתיד, וגם שאף השפל שבישראל יכול לזכות בו, ולא פירש הטעם. והיינו דקשה ליה למה נקרא כן בפי כל ישראל ומהס"ת יש לו טעם, ובפשיטו ניאח. דכל יום טוב ב' של גליות נקרא כמו יום טוב א'. אך בשמיני עצרת לא יוכלו לקרות ליום טוב ב' של גליות שמיני עצרת שהרי הוא תשיעי רק אז יש דבר חדש שמסיימן התורה ונקרא שמחת תורה, מה שאין כן בפסח אי אפשר לקרות היום טוב ב' של גליות שביעי של פסח שהרי הוא שמיני וקוראין לו אחרון של פסח. אך מכל מקום הטעם שכתב הוא גם כן אמת. והוא על פי מה שכתב בתיקוני זוהר (תיקון כ"א ל"ה ע"ב) דיתמחין ב"יד דאינון י"ד יומי דפסחא כו' ודא ז' יומי דפסחא דגלותא קדמאה וז' ימי דפסחא דגלותא בתראה וכו', וכבר אמרנו דהגאולה העתידה תהיה מבינה ועל זה נאמר כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, כתיב אראנו לשון נסתר כמו עלמא דאתכסיא דאיקרי הוא, ויום אחרון של פסח יהיה יום ראשון מז' יומי דפסחא דגלותא בתראה. וז"ש שמרמז לפסח של עתיד. וזה גם כן המכוון שאף אחרון שבישראל יהיה לו חלק בזה. שאז יתברר ועמך כלם צדיקים. שכל שהוא מזרע יעקב הוא בכלל ועמך וגו' שעל זה כל אריכות הגלות כדי שלא ידח ממנו נדח ובאו האובדים וגו' והנדחים וגו' שאף האובדים שנטמעו בין האומות חס ושלום ואף הנדחים בתאוות שעל זה מורה קליפת מצרים גם בהם יעורר השופר גדול שהוא בינה הרהור תשובה בלב (ונתבאר במקום אחר). וכן בפסח אחר שעברו ז' ימים בשמירה ממשוהו חמץ ושאר שהם קליפת ס"מ ונוקביה אף השפל ואחרון שבישראל יכול לזכות לפסח, שמרמז שהשם יתברך עומד על הפתח ושומר ישראל שלא יקטרג בהם יצר הרע ובפרט כשחל בשבת דכתיב שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע, שעל ידי שמירת שבת משומר מן העבירה (כמ"ש במכילתא) ובפרי עץ חיים הלשון שניצול מקטרוג היצר הרע. יכול כל אדם לזכות שיהיה כך לעולם, להיות בפסח זה נגאלין ויזכו לפסח העתיד לבא במהרה בימינו אמן: ספר פרי צדיק לחג הפסח - אות נ"ד

אז ישיר משה ובני ישראל (ט"ו א'): ופירש רש"י, אז שר לא נאמר אלא ישיר, למדנו שהי"ד על שם המחשבה נאמרה: **ולהבין זה יש לפרש על דרך זה**, דהנה איתא במדרש (כ"ג ה') על הפסוק (שיר השירים ד' ח') תשורי מראש אמנה, עתידין ישראל לומר שירה לעתיד לבוא, שנאמר (תהלים צ"ח א') שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה. ומקשה השל"ה הקדוש (תורה אור ד"ה מכל מקום) עתידין שיאמרו לעתיד לבוא הוא כפל לשון, ודי היה ב'עתידין' או ב'לעתיד לבוא', והאריך שם בלשונו הצח, ותורף דבריו שם, היות שישראל יבואו לבחינה גדולה ומדריגה גבוהה ורמה עד גדר שיזכו לומר שירה קודם עשיית הנס, מצד גודל האמונה שתהא תקועה בלבם. וזהו עתידין לומר שירה לעתיד לבוא דייקא, פירוש עתידין כשיתבשרו להגאולה, שיאמרו שירה על מה שעתידי לבוא, דהיינו על הניסים שיבואו שיתבשרו עליהם יקדימו לשורר מיד, ויהיו בחוזק אמונתם כאילו נעשו. וזהו שירו לה' שיר חדש ואחר כך כתיב כי נפלאות עשה, ואף על פי שעדיין לא נעשה הוא כאילו עשה. וזהו תשורי מראש אמנה, כלומר תתחיל לשורר מראש, דהיינו מקדם אשר נעשה, וזהו לך מצד אמונה: **והנה משה רבנו ע"ה** היה גם כן במדריגה זו, שהיתה האמונה כל כך תקועה בלבו עד גדר שזכה לומר שירה קודם הנס. אך ישראל נאמר בהם (י"ד ל"א) וירא ישראל את היד הגדולה וגו' אזי ויאמינו בה'. ומצד קטנות האמונה שלהם גרמו למשה רבנו ע"ה שלא יאמר שירה רק אחר הנס. וזהו ויאמינו בה' ובמשה עבדו אז ישיר משה ובני ישראל, פירוש אז באותו הפעם שר משה ולא קודם. אבל משה רבנו ע"ה היה במדריגה שהיה יכול לומר שירה קודם עשיית הנס [עד כאן מהשל"ה הק']: וכו': [המשך בטור ג']

יצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאטוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuke20@gmail.com
ולשעורים לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #1037

הרצה לזכות את הרבים בהרצת התורה, ע"י נדיבת הוצאות לדפוס ולהפיץ הדברי תורה, גליונות וספרים, או להקדיש לכבוד שמחה או יאהרצ"ט - כל הקודם זכה
The merit of spreading Divrei Torah, by sponsoring expenses and distribution of Gilyonot and Seforim, or in honor of a Simcha or Yohrtzeit etc. First come first serve.
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, (שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"א, תשע"ב), וספר "באר היטב" ממנה שנים
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באור היטב תש"פ ושנים קדומים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too
Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778,
And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]